

Treba li nama Spasitelj?

miercuri, 22 decembrie 2010

{xtypo_quote}Što je to ljudska povijest? 2.000 godina ili 4.000 godina od danas?
{/xtypo_quote}

J e li to hrpa ljudskih kostiju, mramorni spomenici s natpisima: Ovdje leži, Laka mu zemlja, Ja sam bio ti, ti eš biti ja, Ovdje mu je prah, na nebu mu je dah. Je li povijest groblje ovje anstva? Ili je hram kulture, katedrala duha? Za neke povijest je uspomena na ljudske grijehе, zablude i budalaštine, a za krš anina, sljedbenika Kristova, povijest je put kojim Bog vodi ovje anstvo iz prošlosti u budu nost, prema kona nu cilju. Put koji ima po etak i svoj svršetak.

Bog izabra oce naše, i podiže narod svoj od Abrahama iz Mezopotamije, preko Izaka, Jakova i Josipa, pa onda preko Egipta i sužanjstava ovoga svijeta, s pomo u Mojsija, kona no pomo u Davida: “Iz njegova plemena izvede Bog po svom obe anju Izraelu Spasitelja, Isusa“ -Spasitelja, Otkupitelja, Oprostitelja, Ozdravitelja ovjeka i društva. Razveselitelja svijeta.

Treba li nama Spasitelj? Pogledajmo tri ondašnja društva: gr ko, rimsko i židovsko; i naše današnje.

Gr ko.Bilo je u tom carskom dijelu kulture, filozofije, umjetnosti, književnosti, politike, ak i demokracije. Ali i najve i njihovi filozofi, smatrali su da su neki ljudi odre eni da budu vladari, a drugi robovi. Kako to? Eto tako! Prema sakatima, bolesnima, nemo nima - bila to i vlastita djeca i uku ani - provodila se najnemilosrdnija eutanazija. Iznesu te jadnike na brdo Tajget i puste ih da umiru od gladi i da ih raznosi grabežljiva živina. Eto gr koga srca. Malo nam je taj „civilizirani“ svijet prikazao i sam sv. Pavao u Poslanici Korin anima: „Ne varajte se! Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni mekoputnici, ni pijanice, ni muškoložnici, ni razbojnici ne e baštiniti kraljevstva Božjega“.

Rimsko. U kakvu je kalu živio Rim, glava rimskoga carstva? To su nam u svojim djelima prikazali rimski pisci, filozofi i povjesni ari: Seneka, Lukrecije, Virgilije i drugi. Kažu kako je jedan visoki asnik poru io svojoj ženi: kad rodiš, ako bude muško, odgoji ga; a bude li žensko, baci je u Tiber. Izlaganje ženske djece na trgu kao otpad na haldini: tko ho e uzeti curicu, neka je uzme, ili da je ubije ili da od nje u ini prostitutku. Seneka (4. pr. Kr. - 65. po Kr.), Isusov dakle suvremenik, napisao je 124. Pisma. Za svoje društvo primje uje: „Žene se udaju da se razvode, a razvode se da se udaju“. Drugo i ne rade nego to. A i on se sam razveo s ne akinjom cara Klaudija. Veli da zna jednu ženu koja se 8. puta udavala u 5. godina. I onda dodaje: Bude li joj i ovaj muž zadovoljan s jednom ženom, ubrzo e biti zadovoljan i s jednim okom. Nema dobi u povijesti ovje anstva koja bi po nemoralnosti bila jednaka toj tadašnjoj:
- Stvorenje aste mjesto Stvoritelja; istinu zamjenjuju lažima.
- Žive predani ne isto i; obeš aš uju svoja tijela

Židovsko. Nije židovski svijet bio u takvu nemoralu, jer se držao koliko-toliko Deset Božjih zapovijedi, ali je bio 400. godina u ropstvu egipatskom, 70. godina u ropstvu babilonskom. Pa kad je izgubio svoje kraljevstvo, bio je podložen raznim kraljevstvima zemaljskim običajima njihovim. Bog je podigao Davida slugu svoga, kralja, iz kojega izvede Izraelu Spasitelja. A kad je Spasitelj došao i pokucao na vrata pogledom Djevice nose e, ne e nitko da otvori. Odbijaju Novoro enoga kojega kao jedinoga Spasitelja Bog Otac šalje na zemlju. Ljudi se ne slažu s Božjim planom, s njegovih Deset zapovijedi, koje je Isus došao ne dokinuti, nego ispuniti. Ne slažu se s Isusovih Osam blaženstva, koje je on savršeno proveo. Ne slažu se s njegove Dvije zapovijedi, ljubav prema Bogu i bližnjemu, koje je on potpuno ostvario, do zadnje kaplje krvi, do smrti, smrti na križu.

Naše. Ne možemo kao Hrvati i katolici ne imati malo i svoju povijest koja ve gotovo 14. generacija struji ovim prostorima. Bili smo, u raznim dijelovima, pod Otomanskim carstvom, pod monarhijama, pod komunistima. I evo posljednjih 20 godina pod raznim svjetskim predstavnicima. Sada nam se nudi obećana zemlja Europska Unija, kao i ona rimska šalje svoje sebi nu ekonomiju, svoje bogataše, izbacuje pojedine zapovijedi Dekaloga i šalje moral svoga kataloga, kojemu je korijen u bezvjerstvu i bezboštvu. Govorili su nam da ako ne uemo u to carstvo, (u kojem se statutu ne smije ni spomenuti ime Isusovo), nema budu nosti !?

Kroz sve vrijeme povijesti ljudi oeku spasenje. I izabrani narod i svi narodi svijeta. čekaju, bdiju, nadaju se. Utješno je da ovje anstvo ne može toliko da skl i klupak povijesti koliko Bog može da otkl i. Nama svima treba utjeha i spasenje, ono iz betlehemske štalice, a ne iz državne pala e.

Ovo su rije i za spasenje: Otpuštenje grijeha naših! Ro enje Sina Božjega, Krista Gospodina! Velika radost! Hvala i slava Bogu! Mir na zemlji ljudima koje Bog šini miljenicima svojim. A to su oni koji se napajaju Božjom ljubavlju!

Mi na Bozi slavimo povijesni doga aj kad je Spasitelj došao na svijet, kada su ga jedni prihvatili, a drugi ga odbili. Mi ga primamo s Davidovim psalmom:

da nas opere od krivica naših i oprosti sve propuste naše;
da nam opet sagradi zidine razvaljene i obrađuje kosti satrvene;

da u nama isto srce stvori i objavi nam radost i veselje;

Bogu zahvaljujemo na ovome neizmjernom daru njegove utjehe,
na zdravlju i miru.

Sretno vam sveto i slavno roenje Isusovo!

Dr. theol. Davor Lucacela